

HIDDEN TIMES

21STE JAARGANG NR 31 2018

UITGAVE DE BIERUMER SCHOOL HEREWEG 12 9906 PE BIERUM TEL 0596 785702

MUSEUM VOOR HEDENDAAGSE KUNST

speciale editie
Culturele Ambassade Groningen
LF 2018

MEETING ART

www.bierumerschool.nl

Auf deinem Meer

Auf deinem Meer
kann alles ein Boot sein
der auf den Kopf gestellte Tisch
ein Stuhl das schwankende Bett
der große Kochtopf für das Sanddorngeslee
deine zu einer Schale
zusammengelegten Hände
in die ich mein Gesicht bette
mit geschlossenen Augen

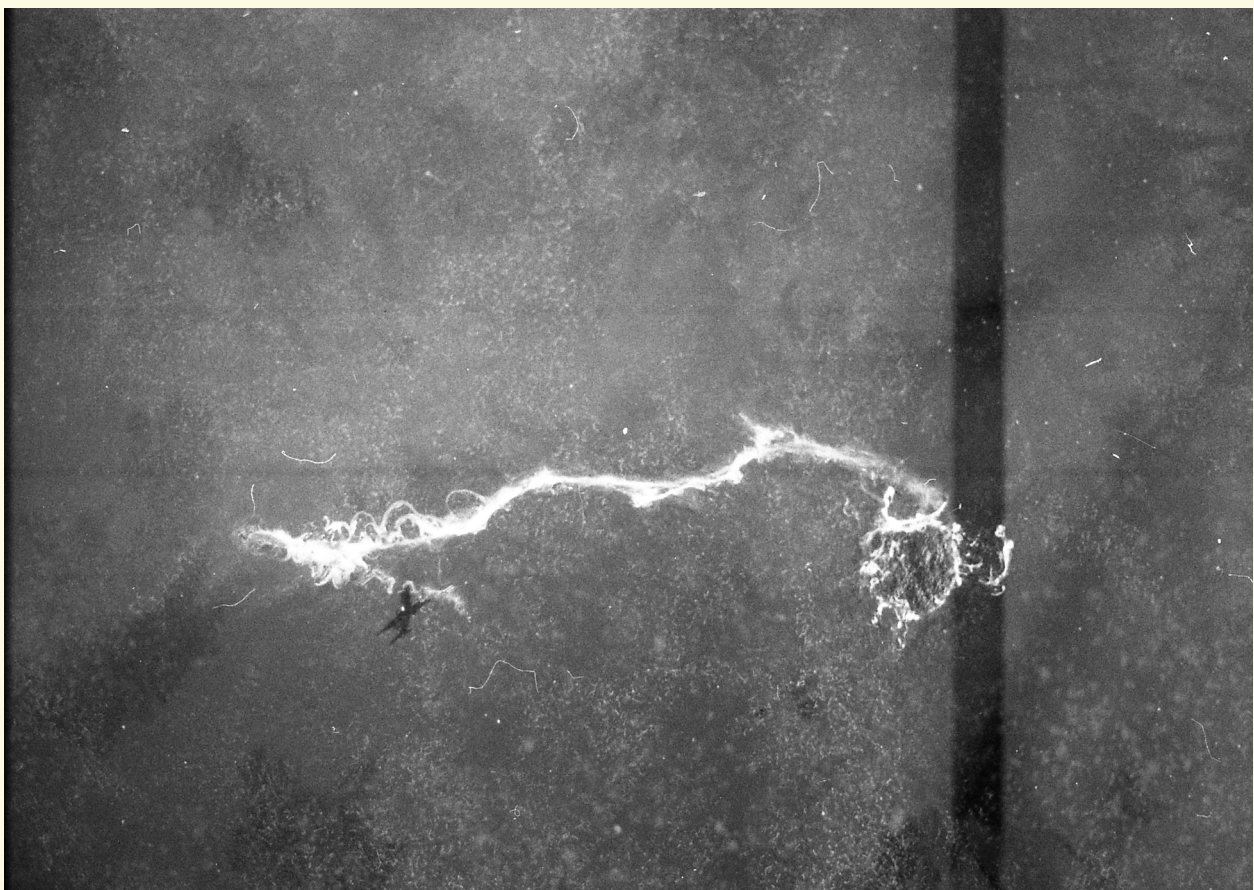
mit blindem Vertrauen
steche ich mit einer Nusschale in See
überlasse mich dem Sturmwind
den aufgetürmten Wellen
den Strudeln und dem Malstrom
habe als Anhaltspunkt nur
eine verschwommene Erinnerung
aus einem alten Traum
und finde doch die eine Insel
mit diesem bestimmten Strand

hier gehe ich von Bord
zerzaust durchnässt und doch froh
denn ich höre die Sandrose sprechen:
hier bist du einst
vor Urzeiten aufgebrochen
und nun endlich heimgekehrt

53.460477, 6.789300

Uit de dichtbundel
Ich bin das meer
Werner Franke

53.334529, 6.932506

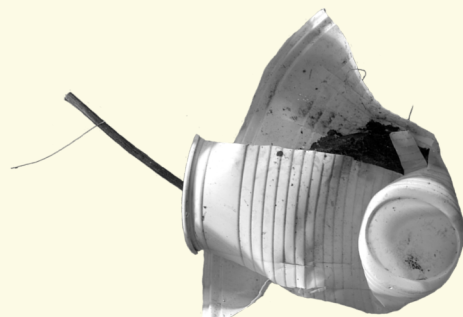

53.461598, 6775836

53.462935, 6.769108

53.45995, 6.781971

ECHO'S FROM A DARK RIVER

53. 308195, 7.098

De Rivier

Een interne monoloog, opgetekend door een optimistisch en humorvol pessimist van het zuiverste water, polemist van harte, bewogen met, en ruimte makend voor de ander, hartelijk, charmant, joviaal gastvrij, niet gespeend van stijl, een mens zeldzaam onder velen.

Waarneming en mijmering.

Donkere luchten, na de duistere ademhaling van de nacht, dan opdringend grijs licht, een ogenblik zonder grenzen na een periode van als het ware onbevlekte stilte, grijs licht dat zijn wil opdringt, opstekende wind en gemurmel van water klinkend als een schaterlach in de verte, als een verborgen oefening in metafysica van een geest die niet weet dat zij filosofie beoefend.

De rivier, een fenomeen, om te onderzoeken, om je over te verbazen, over ontroert te raken, in de greep van de brede oneindig stromende waterstroom met verbazingwekkende stuwkracht, het eindeloos perspectief van de dijk, van komende en gaande schepen, robuuste industriële schoonheid van havenwerken en hoog boven het maaiveld uittorende telkens van tint verschietende ranke windturbines, eigentijdse verrijking in het landschap, de overgang bij de monding van de Eems naar de zee, de Waddenzee als een eeuwig vloeiend kristal, reflecterend alle mogelijke soorten licht en kleur.

Het nabije is vaak als een blinde vlek onzichtbaar en dikwijls is het zo dat je a.h.w. ‘afwezig kunt zijn in de verte’, verwijderd van de dingen die voor je voeten liggen, van het alledaagse, de kunde of onkunde of onwil je om te keren van de schaduw naar wat de schaduw werpt, het nabije wordt zo het meest duistere, de onwil op nooit vermoede grenzen te stuiten, beelden en situaties op verschillende manieren te lezen, de dingen met een tweede te oog lezen, als een soort neven intrige.

Ieder mens bezit zijn of haar eigen innerlijke afbeelding van de wereld, een organische eenheid van het binnen met het buiten, altijd boeiend, onverwacht, onvoltooid een bijna onverschillig samengaan van persoonlijk heden en verleden.

Hier sta ik nu, tot de knieën in het troebele water van de rivier, een barrière en doorgang tegelijk, een bron van culturen, verbinding vindend van twee waarheden die elkaar versterken, het vruchtbare slib van de rivier en door de mens ontwikkelde notatietechnieken die waterstanden voorspellen om een zo optimaal mogelijk gebruik van de vruchtbaarheid van het slib mogelijk te maken, een stroom eeuwig in flux, gestoffeerd door natuur en mensenhand, een onafgebroken dialoog met open einde.

Dit te midden van een wereld, vol klatergoud, een maatschappij, doordrenkt van prestatiedrang en winstbejag, flessenpostfilosofie en opulent denkende politiek, begeleid door haastig geschoerd gecultiveerd optimisme, de ogen verstrikt in digitalien, omringd door niet te ontwijken schaampotmuziek en duizend andere zeldzame voordelen, waarin de kunst, het werkelijkheid instrument pur sang, verworpen is tot alleen maar subjectief ervaren van schoonheid, een maatschappij gespeend van ieder geschiedbewustzijn, een wereld waar zelden meer iets wordt af-gedacht. Een merkwaardige gewaarwording.

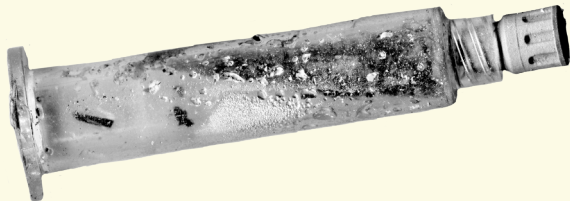
Maar nu . . . dwalend langs de oevers van de rivier, omgeven door fluister-ruisend riet, het brede watervlak vol schijnbeelden en spiegelingen, almaar voort-durend dwarrelend, vluchtig licht, zich verdichtende en weer openende luchten, op en neergaande adem van tijd en ruimte, breed stromende rivier met regelmatige structuren en glinsteringen, onnoemelijk veel tinten en tonen in beweging en in rust tegelijk.

Als een aan-stillend beeld, schijnbaar zonder inspanning, zonder hapering, a.h.w. door trage ritmisch bewogen hand tot stand gebracht, mijmerend en peinzend, tastend denken, geruisloos als zacht vloeiende olijfolie, als een kunst die de sporen van zijn eigen aanwezigheid lijkt te willen wissen.

Weer tot jezelf komen. Langdurig en aandachtig kijken, versmelting van het denken en het direct waarneembare, een intrigerende en harmonische samenspanning van beeld en geluid, en soms zelfs nauwelijks waarneembare geuren, aanwezig zijn, dichtbij komen, dicht bij en op de dingen, half struikelend over basaltblokken, restanten van de reuzen bouwwerken van Mykene wellicht, aanraking met materie, de hand slaan aan materie, waggelend in zuigende smakkend fluitende ondergrond, omringd door aangespoelde voorwerpen van overal, tekens, flarden tekst, zilt water, water op de grens van zoet en zout, over water wandelend, of laag aan het water scherend pluimage, sprekend en schreeuwend van verre streken, je voelt je nota bene als een pilaar omringd door pilaarheiligen.

Er ligt ook iets tintelends over het zijn aan de rivier, het brengt een soort begerig zoeken teweeg, een zoeken naar dat waarvan je geen weet hebt, waar je maar niet achter komt, maar je bent wel alerter dan wanneer je zou vinden dat je het onbekende niet kunt vinden, niet behoort te vinden en aan de oppervlakte gebleven was. Je te voelen als een reiziger die zich verbaasd, die verbanden legt, met helder besef van het toevallige, het terloopse, het grensoverschrijdende, als bij een uiterwaard of een overloop van een rivier, daarbij niet nalatend intellectueel bezig te zijn, maar iemand die eigen wereldbeeld met omgeving, met waarneming mengt, of eenvoudig, al wiebelend met een gevonden stok in het water, stil staat bij een nieuwe gedachte. Je voelt je rijk onder hoge hemel, met het almaar wisselende licht, traag voorbij glijdende en deinende schaduwen op het water, steeds veranderende beelden en geluiden, als een eeuwig bewegende fundamentele realiteit, tegelijk beeld van directe en voorbijje waarneming, van stil sprekende intuïtie en fantasie en eeuwig zwijgen, druppels van stilte in stilte, van alleen zijn en contemplatie.

ikzelf
2018

De slaapwandelaar   The sleepwalker   Der Schlafwandler

53.457223, 6.802191

HIDDEN TIMES

21STE JAARGANG NR31 2018

production Manja Kindt Jan P van den Bos
editor Emma Urinia Fanny Urinia cr
art direction Laura Banfi
design Rirette Maitrejean cr
proctor Recent Peuterdrift

published by Chimney Press Publications
syndicate of the Hôpital Général
Bierumer School
Hereweg 12 9906 PE Bierum NL
c De Verborgen Tijd
printed in Groningen by
CNA Printing Services Groningen
ISSN: 2542-4173

nr

signature